EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 6.8.2012
COM(2012) 444 final

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

Letno poročilo 2012 o razvojni politiki in politiki zunanje pomoči Evropske unije ter njunem izvajanju v letu 2011

{SWD(2012) 242 final}

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

Letno poročilo 2012 o razvojni politiki in politiki zunanje pomoči Evropske unije ter njunem izvajanju v letu 2011

SOOČANJE Z NOVIMI IZZIVI

Leto 2011 je bilo leto odzivanja na nove izzive in iskanja novih rešitev za obstoječe izzive. Arabska pomlad – ljudska gibanja v južnem sosedstvu EU – je bila vzrok za pozive k večji demokraciji in družbeni pravičnosti. Ob razvoju dogodkov v arabskem svetu so začetni humanitarni pomoči in ukrepom civilne zaščite EU sledile tem državam prilagojene posebne strategije in pomoč, ki so podprle trajnostne reforme in vključujoč gospodarski razvoj. V podsaharski Afriki je EU s svežnjem podpore izrazila dobrodošlico najnovejši državi na svetu, Južnemu Sudanu.

EU in njene države članice so kot največji svetovni donator pomoči, ki zagotavlja več kot 50 % svetovne uradne razvojne pomoči (URP), potrdile dolgoročno zavezanost k zmanjševanju revščine. V sporočilu „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“[1] sta bili poudarjeni podpora zmanjševanju revščine, demokraciji, dobremu upravljanju, trajnostni in vključujoči rasti ter potreba po zagotavljanju pomoči, kjer je to najbolj potrebno in ima lahko največji učinek. To je še posebej odmevalo zaradi težkih gospodarskih razmer v evroobmočju. Na največjem razvojnem dogodku na svetovnem koledarju – forumu na visoki ravni v Busanu v Južni Koreji novembra 2011 – so bili poudarjeni tudi večja učinkovitost in usklajevanje ter boljša uporaba nacionalnih „državnih sistemov“ pri zagotavljanju pomoči. Agendo za spremembe je spremljal prihodnji pristop k proračunski podpori EU za tretje države[2] – eno najpomembnejših orodij EU za zagotavljanje večjega učinka pomoči in boljših rezultatov. Novi predlogi za financiranje zunanje pomoči in razvoja, ki so del večletnega finančnega okvira (2014–2020), so bili objavljeni decembra 2011, v njih pa so bili določeni načrti porabe za nove prednostne naloge.

Agenda za spremembe – posodabljanje razvojne politike EU

Agenda za spremembe ima dva sestavna dela, od katerih eden zajema človekove pravice, demokracijo in dobro upravljanje, drugi pa trajnostno in vključujočo rast. Gibalo trajnostne in vključujoče rasti bo spodbujanje socialnega vključevanja in človekovega razvoja, dostojnega dela, podjetniškega in regionalnega vključevanja, trajnostnega kmetijstva ter dobave energije in dostopa do nje. Predlagan je bil diferenciran pristop. To pomeni, da bodo v naslednjem večletnem finančnem okviru EU nekatere države – zlasti med tistimi, ki so zdaj same donatorke – prejele manj pomoči ali je sploh ne bodo prejele, na voljo pa jim bodo alternativne oblike sodelovanja. Zaradi tega novega pristopa bo EU lažje spodbujala in varovala svoje temeljne vrednote ter izpolnjevala svoje mednarodne obveznosti do sosednjih držav, zlasti tistih, ki so na poti k članstvu v EU, in tistih v tranziciji, kot tudi do najrevnejših in najbolj ranljivih držav na svetu.

Značilnost nove politike je tudi boljša usklajenost donatorjev, zlasti držav članic EU, da bi se izognili podvajanju ter zagotovili večjo skladnost in vpliv. EU bo določila prednostne sektorje

---

1 COM(2011) 637 final.
2 COM(2011) 638 final.

z visokim vplivom na zmanjšanje revščine, kot so upravljanje, socialno varstvo, zdravje, izobraževanje, zaposlovanje, kmetijstvo in energetika. V prihodnosti bo dvostranska pomoč državam namenjena največ trem sektorjem[3]. Tudi inovativna orodja, kot so kombiniranje donacij in posojil ter vključitev zasebnega sektorja, so del posodobljene politike.

Komisija v okviru pregleda zunanjega mandata Evropske investicijske banke preučuje morebitno ustanovitev platforme EU za sodelovanje in razvoj z namenom optimizacije mehanizmov za kombiniranje v zunanjih regijah[4].

Energija prispeva k zmanjšanju revščine

Energija je pomembna za zmanjšanje revščine – za izpolnjevanje osnovnih človeških potreb, kot so priprava hrane, zdravje, nastanitev, komunikacija in dostojna zaposlitev. Poleg tega je vir prihodka, ki ustvarja poslovne priložnosti. S približno 2 milijardama EUR donacij, dodeljenih energetskemu sektorju v državah v razvoju v zadnjih sedmih letih, je EU vodilna sila pri izboljšanju svetovne oskrbe z energijo. Instrumenti EU, kot so energetski sklad AKP-EU, program EU-Afrika za obnovljivo energijo in skrbniški sklad EU-Afrika za infrastrukturo, se uporabljajo za financiranje posameznih projektov po vsej afriški celini. Komisija želi zvišati ravni financiranja za ta sektor z vključitvijo zasebnega sektorja in razvojnih bank v prihodnje projekte. Evropski komisar za razvoj je del skupine na visoki ravni o trajnostni energiji za vse, ki jo je ustanovil generalni sekretar ZN Ban Ki-Moon in katere namen je mobilizacija sredstev iz vseh sektorjev družbe za financiranje programov v zvezi z energijo. Sektor energetike je tudi ena osrednjih točk Agende za spremembe.

Proračunska podpora – dejavnik sprememb

S sporočilom o *prihodnjem pristopu k proračunski podpori EU za tretje države*, objavljenim oktobra 2011 skupaj s predlogi o *Agendi za spremembe*, se je izboljšala uporaba tega razvojnega orodja kot dejavnika sprememb. Proračunska podpora je oblika pomoči, ki vključuje dialog, finančne prenose na nacionalni zakladniški račun partnerske države, ocenjevanje uspešnosti in razvoj zmogljivosti, temelji pa na partnerstvu in vzajemni odgovornosti. Novi pristop naj bi omogočil večjo diferenciacijo dejavnosti proračunske podpore ter tako omogočil EU, da se bolje odziva na politične, gospodarske in družbene okoliščine v partnerski državi. EU bo namenila večji poudarek vzajemni odgovornosti in skupni zavezi glede spoštovanja človekovih pravic, demokracije in vladavine prava ter preglednosti in nadzoru proračuna.

Novi finančni okvir

Predlogi Komisije iz junija 2011 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 so temeljili na predlogih o „Proračunu za strategijo Evropa 2020[5]“, v katerih so bila poudarjena področja, na katerih bi lahko imela EU pomembno vlogo v vedno bolj globaliziranem svetu. EU ostaja zavezana doseganju razvojnih ciljev novega tisočletja in cilja uradne razvojne pomoči (URP) v višini 0,7 % bruto nacionalnega dohodka (BND) do leta 2015. V pomoč pri doseganju teh ciljev sta bila predlagana zvišanje financiranja za zunanje ukrepe v okviru proračunskih sredstev v višini 56,8 milijarde EUR na 70 milijard EUR in uvedba inovativnih

[3] Morebitna izjema bodo države kandidatke in potencialne kandidatke za pristop k EU, ki se financirajo iz instrumenta za predpristopno pomoč.
[4] Sklep 2011/1080/EU.
[5] COM(2011) 500 final.

finančnih instrumentov (kot so posojila in jamstva ter instrumenti lastniškega financiranja in deljenega tveganja), katerih namen je spodbujanje zasebnih naložb in krepitev institucij v državah prejemnicah. Predlagana je bila tudi potreba po zvišanju sredstev Evropskega razvojnega sklada (ERS) za 79 afriških, karibskih in pacifiških (AKP) držav, in sicer s 23 milijard EUR za šest let na 30,3 milijarde EUR za sedem let (v cenah iz leta 2011), in po tem, da ga še naprej neposredno financirajo države članice EU.

Skupno odločanje

Leto 2011 je bilo prvo leto delovanja nove Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) pod vodstvom visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. Leta 2011 je ESZD zlasti sodelovala s službami Komisije pri skupnem odzivu na krize v Libiji in Tuniziji ter pri pripravi predlogov o novem večletnem finančnem okviru. Svetovna mreža 140 delegacij EU opravlja politične, diplomatske in strateške naloge za EU ter nudi podporo državam članicam z dejavnostmi, kot je skupno poročanje. Ker nekatere nacionalne diplomatske službe zmanjšujejo obseg svojih virov zaradi osredotočanja na druge prednostne naloge, je dodana vrednost delegacij EU v zagotavljanju, da je EU ustrezno zastopana po vsem svetu. Pri tem ne gre za nadomestitev nacionalnih diplomatskih služb, ampak bolj za stroškovno učinkovito in uspešno uporabo virov ter krepitev vloge EU na svetovni ravni.

Arabska pomlad – odziv na dogodke v državah južnega sosedstva

Marca 2011 je EU potrdila svojo podporo v pomoč ljudem v južnem Sredozemlju pri doseganju večjega spoštovanja človekovih pravic, višje stopnje demokracije in boljšega življenja. Južnim sosedam je predlagala *Partnerstvo za demokracijo in skupno blaginjo* v okviru evropske sosedske politike (ESP). To temelji na pristopu spodbud, ki je namenjen podpori partnerjev, zavezanih k izvajanju reform, ter tesnejšemu povezovanju pristopa politike in programa finančne pomoči. Rezultat tega je preusmeritev naložb v višini 600 milijonov EUR v južnem sosedstvu pri doseganju ciljev, določenih v partnerstvu: demokratične spremembe, partnerstvo z državljani in civilno družbo ter trajnostna in vključujoča rast.

Partnerskim državam je v okviru ESP dana na voljo dodatna milijarda evrov iz proračuna EU v podporo izvajanju novega skupnega sporočila *Nov odziv na spremembe v sosedstvu* iz maja 2011. Največji del teh dodatnih sredstev (670 milijonov EUR) bo namenjen izvajanju dveh okvirnih programov: SPRING (Podpora partnerstvu, reformam in vključujoči rasti) v južnem sosedstvu (540 milijonov EUR za obdobje 2011–2013) in EaPIC (Vzhodno partnerstvo, povezovanje in sodelovanje) v vzhodnem sosedstvu (130 milijonov EUR za obdobje 2012–2013).

Večina preostalega dela dodatnega financiranja je bila dodeljena programom visokošolskega izobraževanja (Tempus, Erasmus Mundus, itd.) ter v podporo organizacijam civilne družbe in nedržavnim akterjem. Vzpostavljen je bil mehanizem za spodbujanje civilne družbe za izgradnjo zmogljivosti civilne družbe v vzhodnem in južnem sosedstvu, da bi spodbudili reforme in povečali javno odgovornost. Njegov proračun za leto 2011 je znašal 26,4 milijona EUR. Pripravljen je bil tudi dodaten program „Varnost naložb v sredozemski regiji (ISMED)“ kot odziv na pomembne dogodke arabske pomladi.

Po svetu

EU je za okrepitev svojih vezi po svetu leta 2011 uporabila in poglobila vse svoje veljavne sporazume o sodelovanju, trgovinske in pridružitvene sporazume ter specializirane instrumente.

Neodvisnost Južnega Sudana julija 2011 je privedla do odprtja nove delegacije EU v južnosudanskem mestu Juba. Države članice EU in Komisija so se dogovorile o izboljšanju usklajevanja in skladnosti pomoči s skupnim načrtovanjem programov v vrednosti 800 milijonov EUR v enotnem strateškem dokumentu za obdobje 2011–2013, ki se osredotoča na zdravje, izobraževanje, razvoj podeželja, spodbujanje vladavine prava ter izboljšanje dostopa do vode in sanitarij. Od tega je 200 milijonov EUR prišlo iz ERS.

Dogodki v Severni Afriki so prav tako imeli kratkoročne in potencialno dolgoročnejše posledice za južne sosede te regije, zlasti na področju Sahela in v sosednjih državah. EU se je na prošnje za takojšnjo podporo prizadevanjem za stabilizacijo v tej regiji odzivala prek instrumenta za stabilnost, med drugim z urejanjem vprašanja preživljanja in z njim povezanih potreb migrantov, ki so se vračali (zlasti iz Libije), in drugih. „Strategija EU za varnost in razvoj Sahela“ je obravnavala dolgoročnejše varnostne in razvojne posledice v tej regiji. Začetni sveženj podpore v višini 150 milijonov EUR je bil razdeljen med Mali, Mavretanijo in Nigerijo za razvoj in dejavnosti upravljanja, vključno s krepitvijo zadevnih pravosodnih sistemov. Regija se še naprej sooča s številnimi in zapletenimi izzivi: skrajna revščina, učinki podnebnih sprememb, pogoste prehrambne krize, hitra rast prebivalstva, nestabilno upravljanje, korupcija, nerešena notranja trenja, nevarnost nasilnega ekstremizma in radikalizacije, nedovoljeno trgovanje in s teroristi povezane grožnje varnosti.

Prehrambne krize v Afriškem rogu so se izkazale za enega največjih nastajajočih izzivov v regiji leta 2011. EU je zagotovila dodatna sredstva Etiopiji (13,75 milijona EUR), Džibutiju (približno 4,5 milijona EUR) in Somaliji (25 milijonov EUR). Nov strateški okvir za Afriški rog je bil sprejet novembra 2011, vključno z imenovanjem prvega predstavnika EU za Afriški rog v zgodovini, njegovo začetno poročilo pa se osredotoča na Somalijo in hitro naraščajoč obseg piratstva v regiji. EU je povečala tudi svojo podporo Slonokoščeni obali, saj je državi odobrila 125 milijonov EUR kot pomoč novim organom pod vodstvom predsednika Alassane Ouattara pri obnovi politične in gospodarske stabilnosti. Napredek je bil dosežen tudi pri izvajanju drugega akcijskega načrta – skupne strategije Afrike in EU ter njenih osmih tematskih partnerstev. Skupna platforma Afrike in EU za dialog o upravljanju in človekovih pravicah je oblikovala predloge o upravljanja naravnih virov v konfliktnih in pokonfliktnih razmerah, s katerimi je podprla zadnje ukrepe EU za večjo preglednost dejavnosti evropske ekstraktivne in gozdarske industrije v Afriki.

Leta 2011 se je EU močno osredotočala na svoje vzhodne sosede, ki v njej vidijo partnerico, katalizator reform in magnet za gospodarske priložnosti. Na drugem vrhu vzhodnega partnerstva v Varšavi 29. in 30. septembra 2011 so EU in njene vzhodne sosede obnovile zaveze, EU pa se je zavezala k zagotovitvi dodatnih sredstev v višini 130 milijonov EUR za obdobje 2012–2013, ki bodo namenjena reformam zavezanim partnerjem. Rezultat mednarodne konference, organizirane v Ukrajini ob 25. obletnici jedrske nesreče v Černobilu, je bila namenitev dodatnih 550 milijonov EUR za program postavitve nove varne zaščitne zgradbe ter zaščito prebivalstva in okolja zaradi poškodovane zaščite černobilske enote št. 4. EU je obljubila dodatnih 110 milijonov EUR v okviru svojega instrumenta za sodelovanje na področju jedrske varnosti.

Za Srednjo Azijo je EU tesna politična zaveznica in zanesljiva partnerica, na katero se lahko države iz te regije zanesejo v zahtevnem procesu tranzicije, na katerega so se podale, obenem

pa jim EU nudi tudi gospodarske priložnosti. Na srečanju zunanjih ministrov EU in Srednje Azije v Taškentu 7. aprila 2011 sta se partnerici ponovno zavezali k ciljem ter izvajanju strategije EU in Srednje Azije z viri za obdobje 2012–2013, ki so namenjeni ključnim političnim in družbeno-gospodarskim reformam.

Na srečanju na vrhu med EU ter Latinsko Ameriko in Karibi (LAK) v Madridu maja 2010 je bila izražena želja po tesnejših političnih odnosih z regijo LAK. Prvi medregijski pridružitveni sporazum v zgodovini je bil sklenjen s Srednjo Ameriko, s Kolumbijo in Perujem pa so se začela pogajanja o večstranskem trgovinskem sporazumu. Napredek je bil dosežen tudi v pogajanjih o pridružitvenem sporazumu med EU in organizacijo skupnega južnoameriškega trga, MERCOSUR. Prav tako je leta 2011 fundacija EU-LAK odprla svoj sedež v Hamburgu v Nemčiji, in sicer na slovesnosti novembra 2011.

EU je okrepila tudi svoje odnose z Združenjem držav jugovzhodne Azije (ASEAN) in poglobila dvostranske vezi z desetimi članicami Združenja s pogajanji o dvostranskih sporazumih o partnerstvu in sodelovanju in sporazumih o prosti trgovini ter z njihovim izvajanjem. Zelo uspešen projekt, ki ga financira EU za celotno azijsko regijo, je projekt SWITCH Azija, večrazsežnostni program za spodbujanje trajnostne proizvodnje in porabe, v okviru katerega se financira vrsta majhnih projektov, ki se izvajajo po vsej celini. Ta projekt prispeva k zmanjšanju revščine in boljši kakovosti življenja (razvojna cilja novega tisočletja 1 in 7), obenem pa spodbuja zeleno gospodarstvo.

Na območju Karibov se je nadaljevalo veliko število pobud, ki so se začele leta 2010. Končni osnutek skupne strategije EU in Karibov, o katerem je tekla razprava na srečanju na vrhu med EU in državami Cariforuma leta 2010, je bil pripravljen za institucionalno obravnavo in pričakuje se, da bo predstavljen leta 2012. Sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in državami Cariforuma se je še naprej izvajal. Odbor ERS je odobril dolgo pričakovani karibski skrbniški sklad za infrastrukturo, in sicer v obliki karibskega sklada za naložbe, ki bo vzpostavljen leta 2012.

Podnebne spremembe so največja nevarnost za pacifiško regijo in pomenijo preizkušnjo za njeno zmožnost doseganja razvojnih ciljev novega tisočletja. Kot nadaljevanje pobude med EU in pacifiško regijo o podnebnih spremembah iz decembra 2010 se je evropska komisarka za razvoj srečala s pacifiškimi ministri na regionalni konferenci na visoki ravni (v Vanuatuju marca 2011), rezultat česar je okrepljeno zavzemanje za visoko učinkovito razvojno sodelovanje, namenjeno odpravi posledic podnebnih sprememb, zmanjševanju revščine, spodbujanju človekovih pravic, demokracije in enakosti spolov ter doseganju vseh razvojnih ciljev novega tisočletja. Pričakuje se, da bosta Komisija in visoka predstavnica leta 2012 predstavili skupno sporočilo „Na poti k prenovljenemu razvojnemu partnerstvu med EU in pacifiško regijo“.

Vse leto 2011 je EU še naprej vodila boj proti podnebnim spremembam na svetovni ravni ter spodbujala napredek v mednarodnih pogajanjih na tem področju. Izpolnila je svoje zaveze, da bo zagotovila hiter začetek financiranja, in okrepila svoje diplomatske dejavnosti na področju podnebnih sprememb še pred začetkom konference ZN o podnebnih spremembah v Durbanu v Južni Afriki novembra 2011.

Sredstva EU za projekte na področju voda

Med letoma 2004 in 2012 je bilo sofinanciranih 272 projektov v okviru Sklada za oskrbo z vodo držav AKP, ki ga je EU vzpostavila za izboljšanje oskrbe z vodo, higiene, sanitarnega

upravljanja in upravljanja z vodo v afriških, karibskih in pacifiških državah (AKP). V okviru instrumenta je bilo prvotno na voljo 700 milijonov EUR iz sredstev EU in 12 milijonov EUR iz sredstev španske vlade.

Namen širše pobude Evropske unije za vodo (EUWI), ki se je začela leta 2002, so še naprej prizadevanja za mobilizacijo sredstev za vodo in sanitarne storitve iz različnih virov. Od leta 2004 je EU več kot 32 milijonom ljudi omogočila dostop do boljše oskrbe z vodo in več kot 9 milijonom ljudi dostop do sanitarnih storitev. EU bo na podlagi dosežkov pobude EU za vodo ter sklada EU in AKP za oskrbo z vodo še naprej podpirala mednarodno sodelovanje in spodbujala inovativne pristope za krepitev povezave med vodnim in drugimi sektorji, kot sta kmetijstvo in energetika.

Komisija je v Agendi za spremembe poudarila, da bi morale nove politike odpraviti neenakosti, zlasti pa revnim ljudem omogočiti boljši dostop do zemlje, vode in energije, ne da bi pri tem škodovali okolju. Zavezala se je, da bo med letoma 2003 in 2010 skupaj prispevala približno 3 milijarde EUR za dejavnosti v zvezi z vodnimi in sanitarnimi projekti. V navedenem obdobju se je razvojna pomoč EU vodnemu in sanitarnemu sektorju skoraj potrojila.

Doseganje razvojnih ciljev novega tisočletja

Letno poročilo za leto 2011 vsebuje podrobnosti o tem, kako vsak projekt in program EU pomaga dosegati razvojne cilje novega tisočletja po celinah in regijah. EU je oblikovala programe in razvila posebne instrumente za lažje doseganje razvojnih ciljev novega tisočletja, vključno s tistimi cilji, katerih doseganje je najmanj učinkovito – npr. zniževanje stopnje smrtnosti otrok in mater. Konec leta 2011 je bil sprejet prvi del pobude EU za razvojne cilje novega tisočletja v višini ene milijarde EUR, ki je bila začeta septembra 2010. Osredotoča se na države, ki imajo največ težav pri doseganju svojih razvojnih ciljev novega tisočletja. Varnost preskrbe s hrano in prehranjevanja izboljšuje tudi instrument EU za hrano. Do konca leta 2011 se je iz tega instrumenta v vrednosti ene milijarde EUR financiralo 134 projektov, ki so jih izvajale NVO in agencije držav članic EU, 69 projektov, ki so jih izvajale mednarodne organizacije, trije regionalni projekti in deset ukrepov proračunske podpore.

Tudi Agenda za spremembe uvršča trajnostno kmetijstvo ter varnost preskrbe s hrano in prehranjevanja med pomembnejše prednostne naloge načrta razvojnega sodelovanja EU. Z namenom pomagati državam pri doseganju tretjega razvojnega cilja novega tisočletja, to je enakosti spolov, sta se leta 2011 v okviru tematskega programa EU „Vlaganje v ljudi“ financirali dve pomembni pobudi na področju enakosti spolov: pobuda o spodbujanju večje družbene in gospodarske vloge žensk in nov program Združenih narodov „Večja odgovornost pri financiranju na področju enakosti spolov“ (Increasing Accountability in Financing for Gender Equality).

Krepitev človekovih pravic in dobrega upravljanja

Leta 2011 je EU uporabljala vrsto svojih zunanjih instrumentov in politik za spodbujanje in zaščito človekovih pravic in dobrega upravljanja ter za boj proti neenakosti spolov. Komisija in visoka predstavnica sta decembra 2011 predstavili skupno sporočilo „Človekove pravice in demokracija v središču zunanjega delovanja EU – za učinkovitejši pristop“[6]. Sporočilo potrjuje pristop EU na področju človekovih pravic, njegov namen je prilagajanje spodbujanja človekovih pravic lokalnim razmeram, preučuje pa tudi načine izkoriščanja kolektivne

[6] http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0886:FIN:SL:PDF.

moči EU. Poleg tega bo v okviru predlogov o novem večletnem finančnem okviru okrepljen evropski instrument za demokracijo in človekove pravice, vključno s predlogom za zvišanje podpore civilni družbi po vsem svetu.

Obziren pristop k vprašanju obrezovanja spolovil

Sodelovanje EU s Skladom Združenih narodov za otroke (UNICEF) je bilo zelo uspešno pri zmanjševanju števila primerov pohabljanja/obrezovanja ženskih spolovil in otroških porok, kar vpliva na življenje mnogih deklic. Program, ki ga je izvajal UNICEF, je iz sredstev EU v obdobju 2008–2012 prejel skupaj 3 991 000 EUR. V ciljnih državah Egiptu, Eritreji, Etiopiji, Senegalu, Sudanu in Indiji se je osredotočal na spreminjanje družbenih norm in odnosa z izvajanjem izobraževanj na terenu in razprav v podeželskih skupnostih o občutljivih vprašanjih, in sicer s pomočjo posrednika izmed spoštovanih voditeljev skupnosti. Po zaslugi tako obzirnega pristopa bo Senegal kmalu postal prva država, ki bo razglasila opustitev tradicionalnih praks.

Obeti za prihodnost

Agenda za spremembe in priloženi predlogi o proračunski podpori posodabljajo zunanjo in razvojno politiko EU, da se bo lahko spoprijela z izzivi v svetu, ki se hitro spreminja. Namen te posodobljene agende je osredotočanje razvojnega sodelovanja na podporo človekovim pravicam, demokraciji, dobremu upravljanju ter vključujoči in trajnostni rasti. Trajnostno kmetijstvo, varnost preskrbe s hrano, trajnostni energetski viri, spodbujanje zasebnega sektorja kot razvojnega partnerja ter minimalni standardi dostojnega dela in socialnega varstva so pomembna področja v tem okviru.

Komisija ugotavlja, da lahko EU izboljša svoja orodja v podporo trajnostnim spremembam v družbah v tranziciji, tako da jih prilagodi razmeram in potrebam teh družb ter jih upošteva. Države z nizkim prihodkom so še posebej občutljive na zunanje pretrese. V pomoč pri krepitvi odpornosti na pretrese je bilo v skupnem sporočilu iz leta 2011 predlagano bolj neomajno osredotočanje na mobilizacijo javnofinančnih prihodkov, krepitev mrež socialne varnosti, večjo učinkovitost javne porabe in ukrepe za diverzifikacijo gospodarstva. Vendar pa bo potreben čas, da bodo imele vse koristi teh politik opazen učinek. Komisija bo tudi preučila, v kakšnem obsegu se lahko njeni inovativni projekti, kot je projekt SPRING, izvajajo na drugih območjih sveta.

Potrebni so kratkoročni mehanizmi, ki bi državam v razvoju pomagali pri odzivanju na gospodarske in finančne posledice zunanjih pretresov. Komisija na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju instrumenta FLEX, instrumenta za hrano in instrumenta FLEX za ranljivost (V-FLEX) za države, ki se spopadajo z gospodarsko recesijo, razvija dodatne mehanizme za blaženje pretresov. Ključno vprašanje leta 2012 za naslednji pregled izvajanja razvojnih ciljev novega tisočletja, ki ga bodo ZN opravili leta 2013, bo še naprej doseganje razvojnih ciljev novega tisočletja in okvir, ki bo oblikovan na njihovi podlagi.

Preglednica 1: Pregled po sektorjih

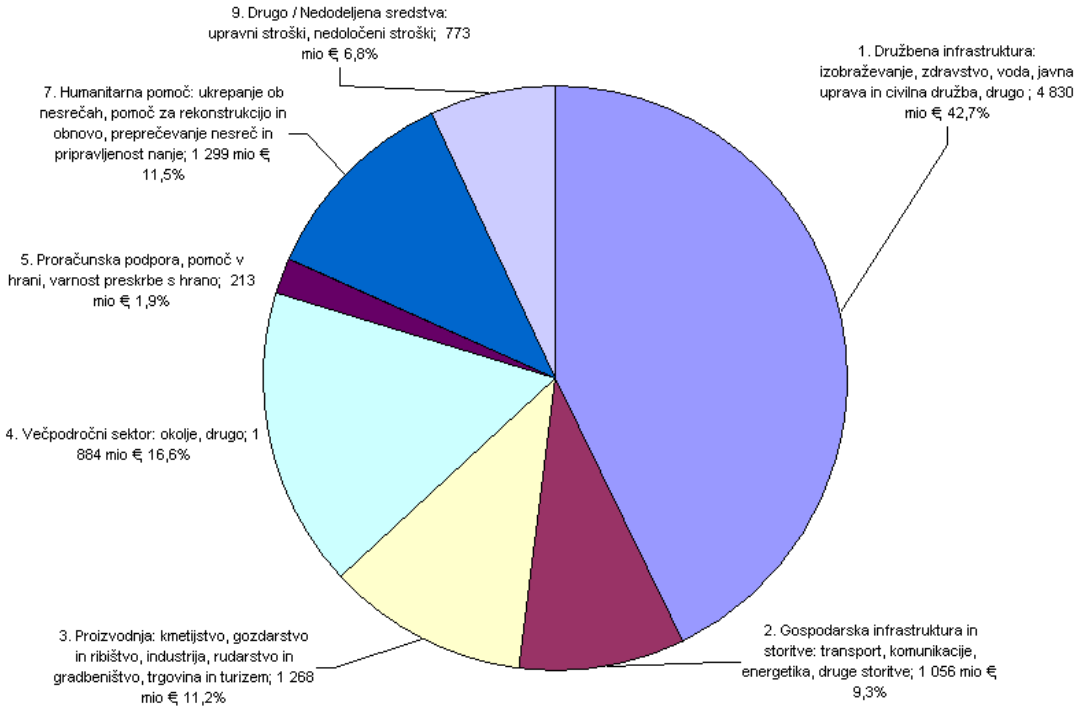

Zaveze za leto 2011 v milijonih EUR.
Viri URP, ki jih upravlja Evropska komisija.

Preglednica 2: Evropsko soglasje: področja, povezana z razvojnim sodelovanjem EU

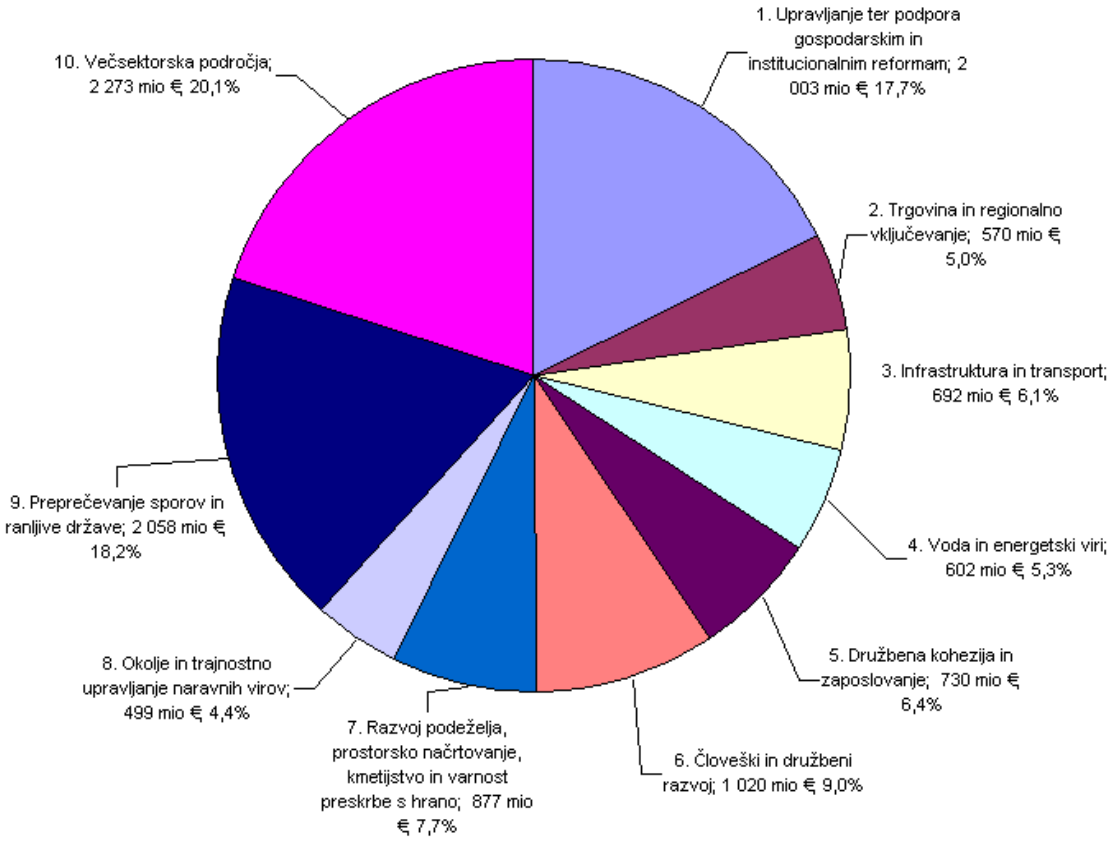

Zaveze za leto 2011 v milijonih EUR.
Viri URP, ki jih upravlja Evropska komisija.

Preglednica 3a: 2000-2011 Žarišča revščine

Izplačila

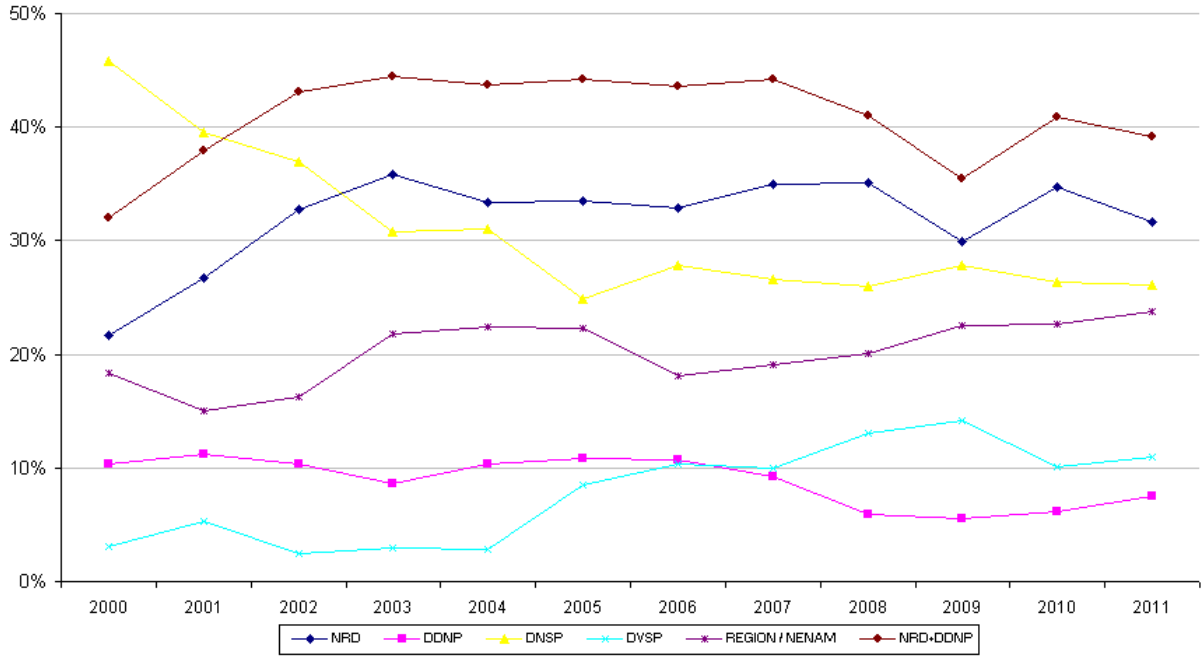

NRD: Najmanj razvite države

DDNP : Druge države z nizkim prihodkom

DNSP : Države z nizkim srednjim prihodkom

DVSP : Države z visokim srednjim prihodkom

REGION / NENAM: Regionalni in nenamenski programi

Od regionalnih in nenamenskih programov imajo korist tudi najrevnejše države iz razredov NRD in DDNP.

Na novem seznamu OECD/DAC, ki je začel veljati leta 2008, so bile številne države iz razreda DDNP premeščene v razred DNSP: Kamerun, Zelenortski otoki, Indija, Republika Moldavija, Mongolija, Nikaragva in Kongo.

Preglednica 3b: 2000-2011 Žarišča revščine

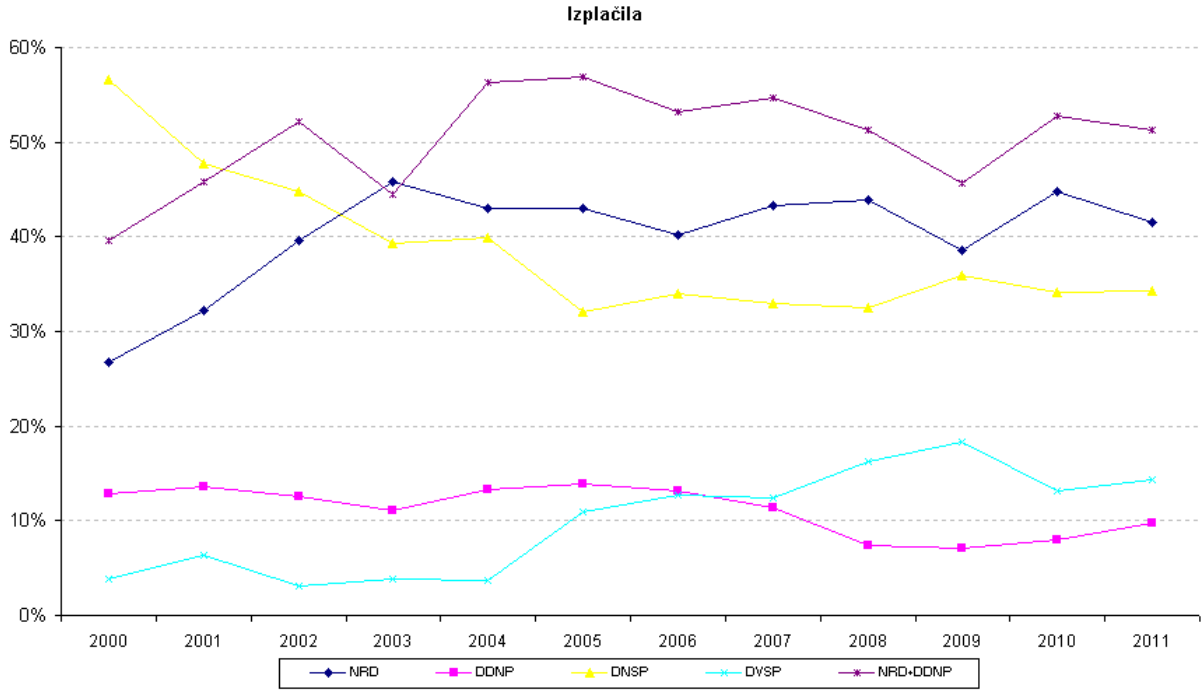

NRD: Najmanj razvite države

DDNP : Druge države z nizkim prihodkom

DNSP : Države z nizkim srednjim prihodkom

DVSP : Države z visokim srednjim prihodkom

Ta indeks je bil zaradi uskladitve njegove predstavitve z indeksom drugih donatorjev izračunan tudi brez upoštevanja regionalnih in nenamenskih projektov.

Na novem seznamu OECD/DAC, ki je začel veljati leta 2008, so bile številne države iz razreda DDNP premeščene v razred DNSP: Kamerun, Zelenortski otoki, Indija, Republika Moldavija, Mongolija, Nikaragva in Kongo.